

Overweging 07-08-2016, 19e zondag.

Welkom

De aandacht van heel veel mensen gaat dezer dagen naar de Olympische spelen in Rio. Duizenden mannen en vrouwen strijden daar met elkaar om de medailles. Het is voor hen heel spannend. Hun kans van slagen hangt sterk af van hun zelfvertrouwen: ben ik voldoende zeker van mijzelf, van mijn kunnen. Dat vertrouwen is met veel inspanning en toewijding gedurende lange tijd opgebouwd. Vertrouwen heeft dat nodig: dat wordt je niet zomaar in de schoot geworpen. Dat weten wij uit eigen ervaring: voordat je iemand werkelijk vertrouwt, of een situatie of zaak, gaat er heel wat aan vooraf. Het moet zich het kunnen ontwikkelen, met ups en downs. En je bent nooit absoluut zeker. Ook ons vertrouwen in onszelf vraagt aandacht en zorg. Het kan slijten of verzwakken. Evenals het geloof in anderen, en in de Ander. De lezingen van vandaag gaan over geloven: de Joden in Egypte werd aangezegd dat ze zouden mogen vertrekken naar het beloofde land. Ze vertrouwden daarop. Jezus maant zijn leerlingen aan niet bang te zijn, omdat er een Vader is die op hen betrokken is. We zullen ons erop bezinnen in de overweging. Ik wens u een goede viering.

Overweging.

Bijna alles wat wij kunnen, hebben we moeten leren. Leren lopen, praten, lezen en schrijven, een beroep, omgaan met anderen, dingen verdragen, noem maar op. En als je iets kunt of kent, kan het weer min of minder verloren gaan. Je bespeelt een muziekinstrument. Je hebt er een zekere vaardigheid in verworven. Maar als je het een tijd niet doet, vermindert je vaardigheid. Je spreekt een vreemde taal. Als je geruime tijd niet in de gelegenheid bent het te doen, raak je het een beetje kwijt. Al ons menselijk doen en laten vraagt aandacht en inzet, eist verzorging. Dat is ook zo met vertrouwen. Vertrouwen in anderen. Dat is in je gegroeid door de goede ervaringen die je met iemand hebt opgedaan. Stelt nu die ander je enkele malen teleur, dan schaadt dat het vertrouwen. Dan moet je er aandacht aan besteden om het te herstellen.

Dat is duidelijk ook met ons godsdienstige geloof. Dat hebben we ontvangen van onze ouders, door onze omgeving. Maar het komt gemakkelijk onder druk te staan in onze samenleving. Je hoort vaak dat er geen God is. Dat valt niet te bewijzen, zegt men dan, en de vraag naar bewijs is heel dwingend in onze dagen. Er zijn bovendien nogal wat redenen op te noemen waarom je niet zou geloven in een Vader die zorgt voor zijn mensen. Er gebeuren zoveel rampen, er is zoveel menselijk geweld en onrecht, hoe is dat te rijmen met een liefdevolle God! Geloven is enerzijds kennis. Weten dat je een oorsprong hebt, en niet door een blind toeval in de wereld bent gekomen, maar dat je het leven ontvangen hebt van Iemand die het je uit liefde schenkt. En dat je een bestemming hebt, ergens heen op weg bent. Op dit weten durven vertrouwen geeft je leven een bodem. Door hun geloof hebben veel mensen, m.n. Joden, de verschrikkingen van de dodenkampen kunnen doorstaan. Gewoonlijk hebben we niet veel moeite met het geloof. Bij de meesten van ons is het van kindsbeen af in ons: we zijn er mee opgegroeid en voelden ons erin thuis. Maar er kunnen momenten zijn dat het beproefd wordt. Als mensen vreselijke dingen doen, waanzinnige aanslagen, alsof je met moorden een nieuwe, betere wereld scheppen kunt. Of als je op de tv heel geleerde en achtenswaardige mensen hoort beredeneren, dat geloven in een hogere macht onzin is. Dat kan indruk op je maken. Dan heeft ons geloof toch iets van een waagstuk, van een overgave aan het ongewisse. Het is goed dat je er dan niet alleen voor staat. In

een gemeenschap van gelovigen wordt je gesteund. Ook als je ziet hoe sommige mensen vanuit hun geloof bijzondere dingen hebben gedaan b.v. voor de vrede, voor zieken en rechtelozen. Er zijn ook ongelovigen die zich onbaatzuchtig en soms met gevaar voor eigen leven hulpbehoeftigen helpen. Maar het hoort wezenlijk bij ons geloven dat we hiertoe geroepen zijn.

Het Het hoort evenzeer bij ons geloof dat de Vader ons geloof behoedt en voedt door zijn Geest, die Jezus ons beloofd heeft. Dan moeten wij daar wel naar verlangen, want het kan niet van één kant komen.

